

Handelingen 2:39

Want u komt de belofte en uw kinderen en allen die daar verre zijn, zovelen als er de HEERE, onze God, toe roepen zal.”

1 doop 2 doopouders 3 dopelingen

Gemeente, doopouders,

Jace en Lucas hebben heel wat cadeautjes gekregen. Want iedereen die op kraambezoek komt brengt wel iets mee, geeft wel iets. Kleertjes, speelgoed, iets om te sparen, een boekje, een kinderbijbel. Noem maar op. Fijn als mensen dat doen en iets geven. Maar het mooiste heeft God aan Jace en Lucas gegeven. Al zodra zij leefden in de moederschoot. Zijn belofte. En vandaag heeft God laten zien en bevestigen dat dat echt waar is. Echt, Ik heb je Mijn belofte gegeven, daarom ben je op 16 mei 2016 gedoopt.

1 de doop

Hoe zit dat precies? Waar hebben we het over? En is dat echt zo? Nou, om te beginnen moet duidelijk worden wat die belofte inhoudt. Wat belooft God aan ons en onze kinderen? Uit heel het Oude Testament, uit Handelingen 1 en uit het vorige vers blijkt wat dat vooral is: de Heilige Geest. Het Oude Testament belooft een tijd dat de Geest wordt uitgestort op alle vlees. In Handelingen 1 zegt Jezus dat de belofte van de Vader de discipelen toekomt, nl de Heilige Geest. En in vers 38 staat aan het einde: en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. De Heilige Geest, Die doet leven met God. Die iets van hemelse liefde, vreugde en heiligheid brengt. En dat is dankzij de vergeving der zonden. Dat staat er in vers 38 direct voor: tot vergeving der zonden. Dat is wat God belooft: nieuw leven door de Heilige Geest op grond van vergeving der zonden.

En wie geeft God die belofte? Allereerst aan u zegt onze tekst. Dat zijn de Joden en Jodengenoten (heidenen die de Joodse godsdienst hadden aangenomen) die voor hem staan. Tegen wie hij zojuist gezegd heeft: gij zijt het, die Jezus hebt gekruisigd. Maar bekeert u en ieder van u worde gedoopt, want u komt de belofte toe. En die zijn woord gaarne aannemen werden gedoopt. Als de belofte je geldt, ontvang je ook het teken van de belofte. Ten tweede geldt die belofte uw kinderen. Zoals in het Oude Testament dat was: Ik zal u tot een God zijn en uw nageslacht na u, zo geldt dat in het Nieuwe Testament dus nog. Ook de kinderen delen in de belofte. Dus komt ook het teken van de belofte hen toe: in het Oude Testament de besnijdenis, en nu de doop. En ten derde: allen die daar verre zijn. Dan gaat het en dat is het nieuwe van Pinksteren over de heidenen, de niet Joden. Bijvoorbeeld Nederlanders. Allemaal?

Nou, zovelen als de HEERE God er toe roepen zal. Als Hij er met Zijn Woord bereiken zal. Om ertoe, beter nog: om tot Zich te roepen. Dat gebeurt met ons vanmorgen. Wie bij de gemeente hoort, die wordt geroepen, die roept God tot Zich. Ouderen, kinderen. Ouders en hun nageslacht. God roept ons tot Zich. Ook de kinderen. Want uit alles blijkt dat de kinderen in de gemeenten van het Nieuwe Testament er net zo goed bijhoren als de Joodse kinderen in het Oude Testament. Paulus spreekt hen ook aan in zijn brieven. In I Corinthe 7 noemt hij hen heilig: bij God behorend. Hij vergelijkt de doop met de doortocht door de Rode Zee van heel het volk Israël. Ook kinderen van heidenen worden door God bij de gemeente gerekend en geroepen. En dus geldt hen de belofte. En dus geldt hen het teken van de belofte: de Heilige Doop. Daarom werden Jace en Lucas gedoopt vanmorgen.

Wij zijn gedoopt, omdat de belofte ons toekomt. En dat is zo omdat wij horen bij degenen die God roept. Bij die mensen, volkeren die verre waren. Ja, dat kun je wel zeggen. Vanuit Jeruzalem en het jaar 30 gezien. Waren wij ver weg. In afstand. Duizenden kilometers. In tijd: duizenden jaren. Maar dat is nog niet eens het ergste en het diepste. Want er woonden ook heidenen vlakbij Israël en in diezelfde tijd. Maar toch: die verre zijn. Eertijds, we lazen het in Efeze 2, buiten de lichtkring van Gods openbaring. Vreemd aan de offerdienst, aan de tempel in Jeruzalem. Onze voorouders aanbaden een boom of de Germaanse goden Wodan en Donar. Zo in het donker van het heidendom. En innerlijk zo ver van God vandaan. Achter de muur van schuld en vloek. Van de verdoemenis in Adam. Achter die muur zo blind voor zonde en genade. Zo vijandig, in zonden ontvangen en geboren. Afkerig van alles wat met levende God te maken heeft. Afkerig van Zijn wet, afkerig van Zijn Evangelie. Dood in zonden en misdaden. Ver weg, ver heen.

Maar: onze voorgelachten en wij worden geroepen. God roept ons en onze kinderen tot Zich. God roept. Hij fluistert niet, Hij spreekt niet, Hij roept. Dat betekent: we zijn inderdaad ver weg. Als je kind vlakbij je staat roep je niet: JACE! LUCAS! Het zou zich naar schrikken. Maar God roept, zover zijn wij weg. En: zo dringend wil Hij ons bij Zich hebben. Wie roept is het menens, is het ernst, wil gehoord worden. God is het menens. Hij wil gehoord worden. Hij wil dat wij komen tot Hem. God wil dat wij tot Hem komen. Wij allemaal.

En weet u waarom dan de belofte en de doop zo belangrijk zijn? Want dat zagen we: dat roepen is een teken dat ons de belofte toekomt. En die belofte is betekend door de Heilige Doop. Dat doopwater is teken van de heilige Geest, teken van het bloed van Jezus. Waarom dat zo belangrijk is? Dat je weet dat als je geroepen wordt, de belofte je toekomt?

Nou, hoe is dat? Als iemand je roept om bij zich te komen. De leerkracht op schoolplein die je roept: Hier komen jij. De conciërge op school die je roept: He jij daar, hier komen, kom eens bij mij. Of de conector die vraagt of je na je laatste uur eens bij hem wil komen. Of de politie agent bij het stoplicht die je roept: hier komen, ik wil je spreken. Wat denk je dan? Da's niet best. Ik kom liever niet als wel. Als het me lukt om ongemerkt er vandoor te gaan zal ik het niet laten. Want er zwaait wat, er wacht straf.

Hoe is dat als God je roept? Hier komen! God roept u, jou, mij. En je ziet er iets van wat je misdreven hebt. Hoe vaak ik met mijn zonden God heb gekrenkt. Tegen Zijn wet en tegen heiligheid. Hoe vaak je al niet gekomen bent toen God eerder riep. Het gevoel bekruipt je, je geweten zegt: dat is niet best, dat loopt verkeerd af. Hoe zul je ooit bestaan? Kon je God maar ontwijken, kon je Hem maar ontlopen. En de aanvechting schreeuwt: dat is het einde, dat is je ondergang.

Maar wat zegt de Bijbel, onze tekst. God roept je terwijl Zijn belofte je geldt! Hij roept je niet om je te verderven, maar om je vergeving en nieuw leven te geven. God roept je niet om af te rekenen en te vergelden, maar om genadig te zijn. Het teken en zegel van de doop bewijst het, bevestigt het: God is je goed gezind. Hij roept je om je te wassen met het bloed van Jezus, om te geven Zijn Heilige Geest. Opdat je komt. Kom toch: wegblijven is je verderf zoeken, komen is je behoud ontvangen. Echt waar! In het geloof ga je je daarover hoe langer hoe meer verwonderen: hoe is het mogelijk dat U mij hebben wilt!

2 de doopouders

Dus, doopouders, u en uw kindje, ouders, u en uw nageslacht komt de belofte toe. Dat is allereerst een ontzaglijk wonder. Ook een ontzaglijk geheimenis zit daarachter. Onverklaarbaar. Ik bedoel dit. Want dat zinnetje: u komt de belofte en uw kinderen en allen die daar verre zijn zovelen als er de HEERE, onze God toe roepen zal. Dat geeft wat aan. Zovelen als er de HEERE, onze God toe roepen zal. Er zijn er ook die Hij er niet toe roept. Hen komt de belofte dus niet toe. Delen van de mensheid. Om het even concreet te maken: als wij een paar duizend kilometer verder weg geboren waren: in de binnenlanden van Chili, of in de binnenlanden van Irak of Iran, dan hadden wij nooit van God en Jezus gehoord. Zouden we een boom aanbidden of islamiet zijn. Niet geroepen om tot God te komen. Als we 1500 jaar eerder geleefd hadden zouden we Wodan of Donar aanbidden. Niet geroepen zijn om tot God te komen. De bedding van Gods verbond, van Zijn tot Zich roepen, is als een rivier die door de wereldgeschiedenis slingert en op sommige plaatsen in sommige tijden wel komt, en op sommige plaatsen in sommige tijden niet. En juist nu wij hier en nu leven is de bedding van

die rivier hier in Nederland wel. Worden wij en onze kinderen geroepen tot God, tot de zaligheid.

Waarom? Niemand die het weet. Goddelijke vrijmacht en soevereiniteit. Wat we wel weten is dat God het niet verplicht is aan ons en onze kinderen. God doet recht als Hij ons niet zou roepen. Als Hij ons voorbijgegaan zou zijn. Ver weg gelaten had. Want zondaren hebben geen recht op de belofte en op de roeping. Misdadigers hebben geen recht op een amnestie aanbod. Als God ons en onze kinderen in duisternis zou laten leven en in duisternis zou laten sterven en in de eeuwige duisternis zou laten terechtkomen.....dan was dat recht. Huiveringwekkend. Wie dat inleeft, die huivert, die rilt. Nooit gehad? Wie dat inleeft en dan vanmorgen bedenkt: HEERE, dat hebt U niet gedaan! Ons en onze kinderen roept U wel. Wilt U tot U laten komen. O HEERE waarom? Waar is dat aan te danken? Wat een wonder: wij en onze kinderen gedoopt, in de gemeente, geroepen door Uw Woord en dienst.

Die verwondering, ouders, dat is de ziel van de christelijke opvoeding. Dat U ons roept, hebben wilt. Anderen niet, ons wel. Ons nog steeds. Die verwondering, laat die de omgang met het Woord, met de kerkdienst, met de sacramenten stempelen. Dat voelen uw kinderen, dat proeven ze al jong. Ze merken het, ik zeg het elke doopzitting, hoe je uit de kerk komt. Als is je kind twee: en vader komt uit de kerk...en altijd mopperen, over de preek, over de temperatuur, over de gemeente. Lieve help denkt je kind, daar moet ik straks ook nog mee naar toe. Maar dan die vader of moeder die psalmenzingend door het huis loopt na kerktijd, die bidt voor de gemeente aan tafel, die stil zit te mediteren na kerktijd. Verwonderd: ik ben geroepen vanmorgen door God.

En zo uw kind, onze kinderen wijzen op de belofte van God. Van leven door de Geest op grond van de vergeving in Jezus' bloed. Kijk, dat is een roeping als ouders. Want ons kind beseft niet wat dat inhoudt, wat dat waard is. Een mens haalt er van nature zijn neus voor op. Gods belofte. Wat moet je daar nou mee?

Vergelijk het met uw kindje. En iemand geeft dat kind een tractor. Mooi cadeau. Maar geeft u hem aan Jace of Lucas, ja hij stopt het waarschijnlijk in zijn mond. Hij begrijpt niet wat hij ermee moet en wat hij eraan heeft. Of als je hem geld zou geven, briefje van € 10,00. Hij stopt het in zijn mond en zou het doorslikken. Hij heeft liever een gewoon papiertje dat hij kapot kan scheuren. Of een blinkend propje dat glanst. U moet duidelijk gaan maken wat hij eraan heeft en wat het waard is. Nou, de belofte van God net eender. Maar dan vanwege de zondige aard van ieder mens, van ieder kind. Een kind, een jongere een oudere, ziet er van nature niks in. Leven door de Geest. Door vergeving

van zonden. God dienen in dankbaarheid en door bekering. Een kind, jongere, mens heeft liever iets van aards gemak. Gezondheid, geld, mooie baan, leuke vrienden. En God dienen door de Geest door vergeving, och.....

Ouders, uw roeping om dat uit te leggen en: voor te leven. Voor te leven wat het mooiste en belangrijkste is. Het leven en dienen van God door de Geest. Dat uw gezin merkt dat dat voorgaat en het mooiste is. Dat dat je vreugde en verlangen is. Dat je daarin investeert: tijd, tijd om stille tijd te houden, zondag uitgerust te zijn. Geld, geld om een goed boek te kopen, om te geven aan kerk en zending, vervolgte kerk en Israël. Je kind merkt wel wat vader en moeder het belangrijkste vinden. Een kerkdienst of een verjaardag. Een programma zien of Bijbellezen. Iets moois voor auto of kleren kopen, of iets kunnen geven aan de zending. Leef dicht bij de HEERE!

En ze merken ook wat vader en moeder belangrijk vinden: dat je zoon een mooie baan krijgt, met lease auto BMW, of dat hij op belijdeniscatechisatie gaat. Dat hij vraagt hoe hij een goede voetballer kan worden, of dat hij vraagt hoe hij God kan leren kennen. Wat merkt uw kind van u? Dat u misschien het liefste hebt dat hij zou komen en zeggen: papa, mama, ik denk aan al die mensen die nog nooit geroepen zijn om tot God te komen. Ik denk dat ik de zending in wil. En dat je dan zegt: jongen, daar hebben je ouders altijd al voor gebeden.

En als u uw tekort ziet, uw schuld, en wie ziet dat niet? Als u weet dat uw kind een afkerig hart heeft, en ziet dat uw kind afdwaalt buig dan uw knieën en smeeek: O HEERE, U hebt Uw belofte ook dit kind gegeven en verzegelt, HEERE, gedenk, HEERE aanschouw Uw verbond, doe het om Uws Naams wil.

3 de dopelingen

Wat betekent het nou als je gedoopt mag zijn, als de belofte je toekomt? Heb je daar wat aan? Wat dan? Heeft te maken met belijdeniscatechisatie? We gaan eens zien.

Eén ding blijkt wel heel sterk in Handelingen 2 de verzen om onze tekst heen. De belofte en de doop vervangen de bekering en het geloof niet. Vers 38: Bekeert u..... vers 39: Die God roepen zal. Vers 40: Wordt behouden van dit verkeerd geslacht. Vanuit de belofte komt juist de roep tot belof en bekering tot ons.

Dat is iets om vast te houden. Want aan de ene kant zegt men: de belofte geldt alleen de ware gelovigen. Dan kom je of tot de geloofs-/volwassendoop: alleen dopen nadat je weet dat iemand echt gelovig is. Maar wanneer weet je dat onfeilbaar zeker? Of je komt tot een

kinderdoop waarbij men zegt: ja, alle kindjes worden wel gedoopt, maar eigenlijk geldt de belofte alleen de uitverkoren kindjes, één van de twee, of misschien wel geen van beide van vanmorgen. Als ze weten dat ze echt gelovig zijn, dan mogen ze pleiten op de beloften, eerder niet. Terwijl onze tekst zegt: u komt de belofte toe en uw kinderen, niet: uw gelovige kinderen of uitverkoren kinderen, en zovelen als de HEERE God toe roepen zal. Niet: als de HEERE onze God ertoe verkoren heeft. Allen geldt de belofte.

Aan de andere kant kun je horen of een indruk krijgen, als die belofte ons allen geldt, dan is dat toch genoeg om te veronderstellen dat we er allemaal wel komen zullen en geloven. En je krijgt een gemeente waarin de roep: bekeert u, bekeert u, maar vreemd gevonden wordt, waarin de roep: laat u met God verzoenen achterwege blijft. De hel, de rampzaligheid is eigenlijk buiten beeld, geen echte mogelijkheid meer. Terwijl onze tekst die over de belofte voor alle geroepenen gaat juist het heeft over: roepen. Dus over: bekeert u, wordt behouden.

Dus dat de belofte u, jou toekomt, en dat komt hij, dat betekent dat juist temeer geroepen wordt: wordt behouden, laat je behouden. Met des te meer klem en des te meer nodiging. Laat je behouden. Dus: je moet behouden, gered worden. Want je bent verloren. Zondig en schuldig. Zondig in hart en nieren, geneigd tot alle kwaad en geneigd tegen al Gods geboden in te gaan. Bekering is nodig. En schuldig ben je: de wet eist gehoorzaamheid, je staat in de schuld, er rust toorn en vloek op je. Gerechtigheid is nodig. Volmaakt en perfect. Redding is nodig.

Laat je redden. Dus niet: redt jezelf. Zorg dat je beter mens wordt, zorg dat je vroom wordt. Maak dat je de dingen goedmaakt, dat je God laat zien dat je het goed bedoelt, dat je Zijn wet probeert te vervullen in elk geval. Maar: laat u redden. Door God in Jezus Christus. In Jezus Christus is in Zijn bloed gerechtigheid en vergeving en in Zijn Geest is nieuw leven en bekering, liefde tot God en vreze van Zijn Naam. Laat je redden. Dat moet. En: Jezus doet het!

En wat doet dat met je? Brengt dat in de klem? Heere, ik moet gered worden, en in Jezus is redding, maar ik wil niet. Ik besef het niet dat ik verloren ben, ik wil het zo graag zelf doen. Help me! Is het dat? Dat is de Heilige Geest. Dat is het werk van de Geest. Of: leef je door van: laat die redding maar zitten voorlopig, ik wil mijn leventje leven vooreerst. Of: leef je verder om te proberen zelf je redding te bewerken of God gewilliger te maken?

Wie roept er: Heere Jezus help me. Ik moet gered worden, zelf kan ik het niet. Red mij! Juist dan kun je zo bestreden worden: ja maar ik heb zoveel schuld, ik heb zo lang gewacht, ik voel er zo weinig van, het is

zo donker. Maar hoor eens: u komt de belofte toe: God is gewillig! En kijk eens: je bent gedoopt: God is gewillig. Al verdien ik het niet, al voel ik het niet, ik durf het niet geloven: het is toch waar: God is mij goedgezind. Zijn belofte geldt ook mij, dat verzegelt de heilige Doop. Kom dan op belijdeniscatechisatie. Want hoelang heeft God al moeten wachten? Kom dan op belijdeniscatechisatie. Als voorbereiding op het belijdenis doen. Als je roept tot God, tot Jezus: red me, help me!

En waarom zou je dat niet roepen? Waarom zou je langer onbekeerd blijven terwijl God je vanuit Zijn belofte roept! Denk eens hieraan. Mensen moeten een tocht door de woestijn maken. Ze krijgen allemaal een fles mee op hun rug mee water. Vol met water. En een plakkertje op hun voorhoofd: de fles is vol met water. Ze lopen door de woestijn met de fles op hun rug en het plakkertje op hun voorhoofd. We lopen door de woestijn van het leven met de belofte op de rug en het teken op ons voorhoofd. O, als je dan toch niet drinkt! Met de fles op je rug loopt en het plakkertje op je voorhoofd en je sterft van dorst en uitputting. O, als je door het leven gaat met de beloften en de doop op je voorhoofd, maar je drinkt niet en je sterft, je sterft in eeuwige dorst. Maar de Heilige Geest leert je drinken. Geeft je dorst en geeft geloof: die belofte is vol, en die belofte is mij gegeven. Ook mij.

Amen